

163.

U s t a w a

z dnia 10 marca 1921 r.

w przedmiocie amnestji.

Art. 1. Osobom, pochodzącym z plebiscytowego obszaru na Górnym Śląsku lub tam stale mieszkającym, winnym przestępstw, należących do właściwości sądów jakoteż władz administracyjnych (skarbowych), które to przestępstwa popełnione zostały przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, udziela się amnestji w granicach następujących:

Art. 2. Odnośnie do przestępstw wojskowych, które nie ulegają karze w myśl przepisów prawa karnego powszechnego (przestępstwa ściśle wojskowe), darowuje się kary prawomocnie orzeczone; postępowanie karne z powodu takich przestępstw nie będzie wdrażane, a wdrożone — będzie umorzone.

Art. 3. Odnośnie do innych przestępstw, przewidzianych w ustawach karnych wojskowych i w ustawach powszechnych:

- a) umarza się postępowanie karne z powodu przestępstw, zagrożonych niezależnie od kar dodatkowych grzywną i pozbawieniem wolności, nie przenoszącem roku, lub jedną z tych kar; jeżeli postępowania dotychczas nie wdrożono, nie należy go już wdrażać;
- b) darowuje się grzywny oraz kary pozbawienia wolności, prawomocnie orzeczone w rozmiarze, nie przenoszącym roku, choćby wymierzone łącznie, albo w połączeniu z karami dodatkowemi;
- c) darowuje się połowę kary pozbawienia wolności, lub niewykonaną część połowy tej, gdy kara została orzeczona w rozmiarze, nieprzenoszącym dwóch lat;
- d) darowuje się trzecią część kary pozbawienia wolności lub niewykonany okres tej trzeciej części, gdy kara została orzeczona w rozmiarze, przenoszącym dwa lata;
- e) ogranicza się do piętnastu lat kary dożywotnie pozbawienie wolności;
- f) zamienia się karę śmierci na karę dożywotniego ciężkiego więzienia (domu karnego).

Postanowienia niniejsze nie dotyczą przekupstwa, sprzeniewierzenia w urzędach, tudzież lichwiarskiego wyzysku.

Postanowienia, wymienione pod b), c), d), e), f), stosują się w granicach art. 1 także do kar, które będą orzeczone po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Odnośnie do przestępstw, popełnionych wyjącznie lub w przeważającej mierze z pobudek politycznych, społecznych lub religijnych, darowuje się kary prawomocnie orzeczone, bez względu na ich rodzaj i wymiar; postępowanie karne z powodu tych przestępstw nie będzie wdrażane, a wdrożone — będzie umorzone.

Nie dotyczy to jednak szpiegostwa i zdrady przeciw Polsce, tudzież przestępstw, polegających na pozbawieniu życia lub na trwałem ciężkiem okaleczeniu człowieka, albo takimże uszkodzeniu zdrowia ludzkiego lub złośliwym zniszczeniu obcej własności w większym rozmiarze.

Art. 5. Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące umorzenia, względnie niewdrażania postępowania karnego nie stosują się do przestępstw, ściganych jedynie z oskarżenia prywatnego, na wniosek lub z upoważnienia; stosują się natomiast ulgi odnośnie do kar za te przestępstwa orzeczone.

Art. 6. Równocześnie z karą umarza się przy przestępstwach, wymienionych w art. 2, 3 ust. a) i b), dalej w art. 4 skutki karno-sądowego skazania i kary, pozbawiające czci, w szczególności pozbawienie obywatelskich praw honorowych

Kary za przestępstwa, wymienione w art. 4, należy wykreślić z wszelkich rejestrów władz, posiadających dane o ukaraniu, z tym skutkiem, że osoby winne wspomnianych przestępstw nie będą obowiązane na zapytanie sądu lub innej władzy do wyjawienia skazania.

Art. 7. W sprawach o przestępstwa, wymienione w art. 4 zakończonych prawomocnym wyrokiem, orzeknie sąd, czy kara jest umorzona, a przy zbiegu przestępstw postanowi czy kara ma być złagodzona, lub ze względu na małą wagę zbiegającego się przestępstwa zupełnie darowana.

Orzeczenie nastąpi z urzędu, lub na wniosek skazanego lub prokuratora.

Właściwym będzie sąd okręgowy, który w sprawie wyrokował, lub sąd okręgowy miejsca zamieszkania lub pobytu skazanego, a gdy wyrokował polski sąd wojskowy—odpowiedni sąd okręgu generalnego.

Do postępowania stosuje się odpowiednio art. 10 ustawy z dnia 4 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 39, poz. 230) o przywróceniu praw, utraconych wskutek przestępstw politycznych i wojskowych, w sądownictwie zaś wojskowym — przepis ust. 2 i 3 tegoż artykułu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Skarbu, a w b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej;

W. Kucharski